

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har to, synes jeg for så vidt selv, meget søde spørgsmål.

Dansk Folkeparti skriver i teksten, tredje punktum:

»Aftalen sikrer, at der er en realvækst i amterne på 5,6 mia. kr. i årene 2002-2003.«

Er det ikke en fejl, Dansk Folkeparti er kommet til at skrive? Er det ikke vigtigt, at vi diskuterer de rigtige tal? Der er jo ikke sket en stigning – det vil jeg sådan set bare bede fru Pia Kjærsgaard bekræfte – på 5,6 mia. kr. fra 2002 til 2003. Det er der notorisk ikke.

Kl. 22.00

Nu spørger jeg også hr. Kristian Thulesen Dahl, som måske har mere indseende i tal: Er der ikke brug for, at vi i et forslag til vedtagelse opererer med de rigtige tal også af hensyn til respekten for folkestyrets vedtagelser?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne fortsætte dér, hvor hr. Villy Søvnald slap. For hvis det tal, som fru Pia Kjærsgaard har skrevet ind i sin vedtagelse, var rigtigt, forudsat det jo, at de 1,5 mia. kr., som amterne har fået som engangsbeløb, blev et permanent beløb.

Kan fru Pia Kjærsgaard ikke bekræfte, at det, der står i indledningen, er notorisk forkert, som hr. Holger K. Nielsen sagde? For hvis vi lægger regeringens egne forudsætninger til grund, om at de 1,5 mia. kr. bruges i 2002, så betyder det de facto, at der er færre penge til sygehusene i 2003 med den økonomiaftale, som Dansk Folkeparti har stemt igennem Finansudvalget, end der er i 2002. Det vil altså sige, at amterne skal drive sygehusvæsenet for færre penge i 2003 end i 2002.

Jeg har lyttet til fru Pia Kjærsgaard hele dagen, og jeg sidder med den oplevelse, at fru Pia Kjærsgaard har en forkert opfattelse af virkeligheden, og derfor drager hun også nogle forkerte konklusioner. Det er sådan set undskyldeligt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo spændende at se, hvad der præcist ligger i Dansk Folkepartis forslag, og derfor vil jeg godt spørge: Vil Dansk Folkeparti så være med til, at vi laver et forslag, hvor vi præciserer, at i forhandlingsperioden må der ikke nedlægges

sygehuse, og at forhandlingerne ender med, at der ikke bliver nedlagt sygehuse?

Det er sådan set de to ting, der er afgørende, for vi har jo haft det fælles udgangspunkt, at den her øvelse gik ud på, at der ikke skulle nedlægges sygehuse. Jeg vil godt spørge om det, for så kunne vi jo sætte os sammen, og så kunne vi også spørge Socialdemokraterne, om de vil være med til at skrive et sådant forslag til vedtagelse. Jeg vil da håbe, at vi på en eller anden måde kan overtale dem. Så begynder det at ligne praktisk politik.

Men jeg vil godt stille de to spørgsmål helt præcist: Betyder det, at i forhandlingsperioden bliver der ikke lukket sygehuse, og at forhandlingerne ender med, at der ikke bliver sygehuslukninger?

Kan vi formulere det sådan, at det står knivskarpt i forslaget?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg forstår sådan set ikke protesterne, må jeg sige, for tallet er jo hundrede procent korrekt. I 2001 vedtog man et budget i forhold til amterne, og på 2 år er der den stigning, som vi gør rede for i vores forslag til vedtagelse, sådan at det i alt er 5,3 mia. kr. Og ja, det er korrekt, at de 1,5 mia. kr. er medregnet i det her beløb, naturligvis, for det er et beløb, der bliver givet til sygehusene.

Må jeg så sige til hr. Keld Albrechtsen, som appellerer til, om der kan laves et eller andet, sådan at vi får det her på plads: Jamen vi vil da synes, at det med det her forslag faktisk er muligt at få det på plads.

Nu er det jo sådan, at Socialdemokraterne, og det har vi jo også fået klaring på i dag, gerne vil nedlægge sygehusene, at det synes Socialdemokraterne er i orden, for der skal ske en rationalisering, bliver der sagt, rundtomkring i amterne. Det er ikke vores mening, og det, vi vil, er selvfølgelig at give regeringen et bundet mandat. Der skal forhandles med amterne: Hvad koster det her? Hvordan får vi det her til at fungere igen?

Det er det, der står i vores forslag til vedtagelse. Det er det, vi vil med det. Som sagt vil vi ikke som i fru Line Barfods forslag bare åbne kassen uden at vide, hvad det kommer til at koste. Men vi giver et bundet mandat til regeringen, så det her kan forhandles på plads med amterne.

Kl. 22.05